

Quatre teòlegs escriuen sobre el divorci des de l'acollida

Dg, 22/02/2015 per Catalunya Religió

([Jesuïtes](#)) El centre d'estudis Cristianisme i Justícia ha publicat recentment el seu [darrer quadern](#) sobre el cas dels divorciats tornats a casar. Quatre teòlegs a partir de diferents arguments bíblics, teològics i eclesiològics, conflueixen cap a la necessitat d'una aplicació del principi de misericòrdia que, sense treure pes al valor de la indissolubilitat matrimonial, doni a l'acollida i a la comunió una major centralitat.

Amb ocasió del [sínode sobre la família](#) celebrat a Roma a finals del 2014, cinc cardenals, entre ells **G. Müller**, actual prefecte de la congregació de la fe, van publicar un llibre titulat Romandre en la veritat de Crist, en el qual es manifestaven contraris a l'admissió als sacraments de divorciats tornats a casar. Això va motivar que quatre teòlegs vinculats a Cristianisme i Justícia decidissin escriure les seves reflexions, no prenent cap confrontació, sinó només aportar arguments per al debat, i sempre des d'una postura que intenta posar la misericòrdia, l'acollida i la comprensió en el centre.

El quadern titulat *Refer la vida. Divorci, acollida i comunió* i que acaba de publicar-se amb el núm. 192 de la col·lecció de Quaderns de [Cristianisme i Justícia](#) (Desembre 2014), ha estat escrit per Xavier Alegre, José I. González Faus, Jesús Martínez Gordo i Andrés Torres Queiruga.

Xavier Alegre aborda la fonamentació bíblica. Reconeix certament que les paraules de Jesús sobre el matrimoni que recullen els evangelis de Marc (10,1-12), Mateu (5,31-32; 19,1-12) i Lluc (16,18) proclamen que en el projecte de Déu, el matrimoni era, en principi, indissoluble, i que Jesús va condemnar de manera contundent el divorci. No obstant això des de l'argumentació bíblica, Xavier Alegre creu insostenible mantenir una actitud que margini de la comunitat cristiana als divorciats -tampoc si s'han tornat a casar-, ja que els textos evangèlics, llegits en el seu context, no donen peu a les condemnes i molt menys a excloure'ls de la recepció de l'Eucaristia.

José I. González Faus dedica el seu capítol als aspectes teològics. González Faus s'alinea amb teòlegs com Kasper, que prefereixen donar protagonisme i centralitat al principi de misericòrdia, en lloc d'optar per l'acatament a una llei abstracta que no tingui en compte les situacions particulars. Aquest principi de misericòrdia no contradiu les raons teològiques a favor de la indissolubilitat del matrimoni.

Jesús Martínez Gordo convida a repensar el sacrament del matrimoni no tant com a contracte indissoluble, sinó com a comunió conjugal en què es transparenta el misteri de la comunió divina.

Finalment **Andrés Torres Queiruga**, situa la qüestió com a exemple de l'actual

lluita entre un Papa pastor davant del restauracionisme eclesial de les darreres dècades. Tota la manera com el Papa ha gestionat la convocatòria i l'organització del Sínode han apuntat a un intent d'actualitzar la novetat salvadora de l'Evangelí perquè respongui a les seves necessitats prioritàries i estigui a l'altura de les seves justes exigències culturals.